

تئاتر

تالار محراب توسعه یافت

تالار محراب، یکی از قدیمی ترین سالن های تهران واقع در خیابان ولیعصر، با گذشتهای جذاب، در سال های اخیر کمتر مورد توجه هنرمندان تئاتر قرار گرفته است. مهرداد کوروش نیا که این روزها بیشتر به عنوان فیلمنامه نویس میان مردم شناخته می شود، پس از حضور ابراهیم گلنده ازاده در تئاتر شهر، مدیریت این تالار را بر عهده گرفته است. از اتفاقات اخیر در تالار محراب افزایش امکانات و فضاهای اجرایی این مجموعه است. بازسازی محراب از شهریور ۹۹ آغاز شده است و معماری و چیدمان بخش های مجموعه تغییر کرده است. هم اکنون بخش اداری تالار محراب از طبقه زیر زمین به لابی سالن اصلی منتقل شده است و فضای زیر زمین به ۲ بلک باکس و یک پلاتو تبدیل شده است. با این تغییرات تالار محراب دارای ۴ سالن اجرای تئاتر شده است. همچنین کافی شاپ مجموعه محراب بهسازی شده است و فضای باز تالار محراب قرار است به پاتوق فرهنگی جوان هابدل شود. طبق گفته های کوروش نیا در خبرگزاری مهر، این مجموعه با دانشگاه های آزاد و نیی اکرم فاهام نامه هایی منعقد کرده است «تادر زمینه تمرین و اجرای آثار دانشجویی همکاری داشته باشیم.» همچنین قرار است نمایشگاه دائمی عکس از تاریخچه تئاتر ایران برای آشنایی جوانان با تئاتر ایران ومفاخر آن در تالار محراب راه اندازی شود. در همین راستا سالن های مجموعه نیز به نام جعفر والی، جمیله شیخی، جمشید لایق وهادی اسلامی و کریم اکبری مبارک نامگذاری شده است.

گردشگری

بازنگری طرح جامع گردشگری اردبیل

استاندارد اردبیل در نشست بررسی طرح جامع گردشگری پیش از استان شدن اردبیل تدوین شده است و نیاز به بازنگری کلی دارد که با هماهنگی میراث فرهنگی، جهاد دانشگاهی، استانداری و یک تیم فنی از استادان برجسته کشوری تدوین وبازنگری خواهد شد. به گزارش ایرنا، اکبر بهنامجو با اشاره به اینکه باید برای ماندگاری بیشتر مسافران در استان نگاه ویژه ای داشته باشیم، اضافه کرد: بهره گیری از سازوکار های لازم برای باز توزیع گردشگران در شهرستان های شمالی و جنوبی، استفاده از توانمندی ها و ظرفیت های گردشگری شهر اردبیل از جمله مجموعه شیخ صفی و جاذبه های منحصر به فرد از هدف های اصلی طرح جدید است.

بررسی و کاوش بزرگترین شهر زیرزمینی ایران در تفرش

سرپرست هیأت کاوش گفت: بزرگترین شهر زیرزمینی ایران در تفرش با حضور کاوشگران باستان شناسی دانشگاه نیشابور مورد بررسی، کاوش وبهره برداری قرار گرفت. به گزارش روابط عمومی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، مهدی موسوی نیا با استناد به داده های باستان شناسی گفت: شهر زیرزمینی تفرش در استان مرکزی با ۱۵۰ هکتار وسعت و سه طبقه استقرار، وسیع ترین محوطه دستکند ایران و یکی از بزرگترین محوطه های زیرزمینی در خاور میانه و دنیای باستان شناسی است. وی افزود: این محوطه متعلق به دوره سلجوقی است و در اواخر این دوره پس از پر شدن چاه های ارتباطی آن، متروک شده است. اما کشف قطعه سفال هایی از دوره یالخیانی تا قاجار در طبقات فوقانی، نشان می دهد پس از متروک شدن محوطه، بخش هایی از آن ولوبه صورت محدود پس از دوره سلجوقی مورد استفاده قرار گرفته است.

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
نشانی سایت: toseeirani.ir
تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
اینستاگرام: @tosee.irani

حضور زنان در عرصه فیلمسازی خوب است، اما ایده آل نیست

پوران درخشنده به بهانه ۱۲۱ سالگی سینمای ایران:

علی خسرو جردی

سینمای ایران ۲۱ شهریور به ۱۲۱ سالگی خود رسید که نشان از قدمت بالای این صنعت در ایران دارد. اگر چه هنر هفتم در ایران نوپا نیست، اما هنوز به تکامل بیشتر نیاز دارد. هنر هفتم ایران، پس از فرآز و فرودهای بسیار در دهه های گذشته توانسته است در جشنواره های بین المللی به موفقیت هایی دست یابد. صرف نظر از دست یابی به این مهم و حضور در جشنواره های گوناگون، سینمای ایران به تکامل در زمینه های مختلف نیاز دارد تا به موفقیت های بیشتری نائل شود. پوران درخشنده، کارگران و فیلمنامه نویس، درباره وضعیت سینمای ایران باور دارد، اگر چه سینمای ایران به موفقیت هایی دست یافته است اما برای ادامه پیشرفت خود نیاز به تغییرات اساسی در زیرساخت هایش دارد. متن کامل این گفتگو را در ادامه می خوانید:

■ **سینمای ایران در حیات ۱۲۱ساله خود، خاطرات تلخ و شیرینی متعددی تجربه کرده است، وضعیت این صنعت در ایران را از منظر کمی و کیفی چگونه ارزیابی می کنید. آیا با استانداردهای جهانی منطبق است؟ آیا توانسته ایم به اهداف مورد نظر خود دست یابیم؟**
جایگاه سینمای ایران را خوب می دانم، در عرصه بین المللی به موفقیت هایی دست یافته ایم و جوایز متعددی را کسب کرده ایم. بسیاری از جشنواره های جهانی تلاش می کنند تا از حضور فیلم های ایرانی بر خوردار شوند. سینمای ایران در عرصه جشنواره های بین المللی دارای اعتبار است. فیلمسازان برای موفقیت سینمای ایران تلاش کرده اند اما به طور قطع باید از بازدهی بیشتری برخوردار باشیم. تلاش های سال های گذشته بافت وخیز همراه بوده، همچنین سیاست های اتخاذ شده یکسان نیست و با حضور مدیری جدید،

پرده نقره ای

شیر طلای جشنواره ونیز به فیلم فرانسوی رسید

مراسم اعطای جوایز هفتاد و هشتمین دوره جشنواره فیلم ونیز با اعطای جایزه شیر طلای به فیلم فرانسوی «تفاق» ساخته «آندری دیوان» برگزار شد.

جشنواره هشتمین جشنواره فیلم ونیز به عنوان قدیمی ترین جشنواره سینمایی جهان به کار خود پایان داد و در انتها

حضور زنان به عنوان کارگردان، فیلمنامه نویس در عرصه سینما پر رنگ است، اما انچنان جدی گرفته نشده است. اگر حمایت های بیشتری فراهم شود، زنان می توانند بهتر در این سینما پرورش یابند

ژانرها ساخته شوند. سینمای کودک و نوجوان هیچ جایگاهی در ایران ندارد. سینما تنها جنبه سرگرم کننده ندارد بلکه فرهنگ ساز و انسان ساز است. بنابراین باید بر اساس برنامه ای هدفمند رویه جلوحرکت کند و ساخت فیلم های سرگرم کننده را به تنهایی مدنظر قرار ندهد. سینما به عنوان وسیله ارتباطی قوی و ابزاری فرهنگی باید به درستی مورد استفاده قرار گیرد. تمامی مسائل در کنار یکدیگر در سینما معنا پیدا می کنند. نمی توان از مسائلی که در زندگی روزمره ی انسان ها اتفاق می افتد، چشم پوشی کرد. اقشار مختلف جامعه نباید به دست فراموشی سپرده شوند.

به طور قطع، ویروس کرونا توانست بر اقتصاد هنر هفتم تاثیر بگذارد و آن را با بحران روبرو کند. آیا شیوه های جدید آکسرا ن مثل سینما ماشین که به صورت خیلی محدود و مقطعی تجربه شد یا بخش آنلاین می توانند عاملی برای برون رفت از شرایط فعلی باشند و اقتصاد نه چندان پویای این روزهای هنر هفتم را بهبود بخشند؟

شرایطی نیاز داریم تا سینما بتواند روی پای خودش بایستد. سرمایه گذاری که در این عرصه حضور دارند نباید تنها هدف خود را کسب ثروت یا عرضه ای ژانر خاص بدانند. دستمزدهای سینمایی وهزینه ساخت فیلم به دلیل شرایط اقتصادی و نرخ بالای تورم افزایش یافته است. به نظر شما، در چنین شرایط آکرا ن آنلاین می تواند به این هزینه ها پاسخ دهد. من بازم تاکید می کنم، سینما باید بتواند

روی پای خود بایستد و مخاطبان را به سالن ها بکشاند. تمامی کشور های دنیا، در های سالن های سینما را گشودند و مردم هم استقبال کردند. ایجاد این شرایط، نیازمند برنامه ای حساب شده است. کسانی که دغدغه ی سینما، فرهنگ و مردم را دارند باید به پای کار بیایند تا حل مشکلات را با جدیت پیگیری کنند

تجربه از شرایط دیگر سخن می گوید. فاصله میان حرف و عمل در زمینه مدیریت بسیار است.

زیر ساخت ها باید به معنای واقعی درست شوند؛ شعار و حرف هیچگاه ره به جایی نمی برد. تاکید می کنم، اگر بخواهیم به آنچه که لازمه این سینمای ایران است، دست یابیم باید زیر ساخت ها را درست کنیم و دغدغه مندان به آن برخورد کنیم. سینما نیاز به عشق دارد. متخصصان باید فرصت عرضه داشته باشند نه اینکه تنها قفسری خاص از فرصت مشارکت در امور بر خوردار باشند. سینما یک کار جمعی است و به مشارکت همگانی جدی نیاز دارد. اینطور نباید باشد که تنها یک گروه خاص اجرا، مدیریت امور، تولید، پخش و بازگتری را در اختیار داشته باشند. ساختار فعلی باید اصلاح شود.

■ **به اهمیت ایجاد موقعیت برای آشنایی مخاطبان خارجی با سینمای ایران اشاره کردید. اگر چه فیلم های ایرانی در جشنواره های خارجی حضور دارند اما از فرصت آکرا ن عمومی در کشورهای خارجی محروم هستند و تنها در رویدادهای سینمایی نمایش داده می شوند. تنها تعدادی محدود موفق می شوند به این موقعیت دست یابند. به نظر نمی رسد، در این زمینه هم عملکرد مناسبی داشته باشیم.**

پخش فیلم ها نه تنها در عرصه بین المللی بلکه در عرصه داخلی هم اهمیت دارد. فیلم های خوبی در سینمای ایران ساخته شده اند که از پتانسیل بالایی جذب مخاطب بر خوردار هستند اما در پخش جهانی این آثار موفق نبوده ایم. این آثار می توانند فرصت ارزآوری را فراهم کنند. همچنین به دلیل اینکه هیچ اتفاقی در بخش پخش بین الملل نیفتاده است، فیلمسازان نمی توانند ذائقه مردم جهان را با سینمای ایران همراه کنند.

فیلم ها می توانند از طریق شبکه های مختلف جهانی به فروش برسند تا

مخاطبانی برای آثار نمایشی ایران فراهم کنند. رایزن های فرهنگی نتوانسته اند مردمان کشور هایی که در آن حضور دارند، جذب سینمای ایران کنند. این افراد می توانند با برنامه ریزی های دقیق عملی برای جذب باشند. چهل و چند سال از انقلاب می گذرد، آیا توانسته ایم در این سال ها به جایگاه قابل قبولی در عرصه پخش بین المللی برسیم.

برخی فیلم ها از روابطی بر خوردار هستند و فرصت آکرا ن چند روزه در یک کشور خارجی را به دست می آورند. این موضوع را نباید پخش بین الملل نامید. پخش جهانی فیلم های ایرانی نیاز به یک مذاکره و ساماندهی جدی دارد. در این شرایط، چگونه فرصت معرفی فرهنگ ایرانی به جهانیان پیش می آید؟ سینما

مهم ترین ابزار و زبان مشترک جهانیان است. سینما را می توان دیپلماسی و زبان مشترک تمام کشورها و جامعه جهانی در نظر گرفت. سیاستمداران وقتی میزان یکدیگر می شنوند درباره آثار سینمایی و فیلم هایی که دیده اند، بحث و گفتگو می کنند. مهم نیست که چه جایگاهی در جهان داریم اما مهم است که اندیشه و تفکر خودمان را بازمگو کنیم. چرا از این ابزار قدرتمند استفاده نکنیم؟ چرا به فکر چاره جویی نیستیم؟ مادر مسیر تغییر قرار داریم. در حوزه پخش بین الملل به تغییرات زیر ساختی نیاز داریم تا اثرگذاری یک فیلم ایرانی در عرصه جهانی مشخص شود. سینمای ایران از این پتانسیل بر خوردار است.

■ **حضور زنان در عرصه فیلمسازی تاریخ سینما چگونه بوده است. آیا زنان توانسته اند به جایگاه مورد نظر خود در برسند. جایگاه فعلی زنان را در سینمای ایران چگونه ارزیابی می کنید. آیا می توانیم دور های از تاریخ سینمای ایران را به عنوان عصر طلایی حضور زنان در سینما معرفی کنیم؟**
زنان فیلمساز توانسته اند با قدرت در عرصه فیلمسازی رویه جلوحرکت کنند آثار بسیار خوبی عرضه کرده اند. به طور قطع، مخاطبان بسیاری مجذوب زنان فیلمساز شده اند. زنان در کنار مردان توانسته اند در کنار مردان به معنای سینمایی بر مخاطب برسند.

فرصت حضور زنان در عرصه فیلمسازی فراهم شده و باید غنیمت شمرده شود. زنان فیلمساز ایرانی توانایی خود برای ساخت فیلم با مضامین مختلف را نشان داده اند، دست در دست یکدیگر باید بدهیم و این شرایط را حفظ کنیم. زنان و مردان فیلمساز باید از امکانات مساوی برخوردار باشند تا بتوانند با آثار خود به نیاز های جامعه پاسخ دهند.

اگر چه زنان حضور خوبی در سینما دارند اما با آنچه که باید باشد، فاصله دارد و نیاز به فرصت های بیشتر دارد. به طور مثال، من هر ۵ سال یکبار، فیلم می سازم، در این بازه زمانی باید شرایط بهتر شود. پس از انقلاب، زنان حضور جدی تری به عنوان عوامل اصلی فیلم داشته اند.

فیلم های خوبی در سینمای ایران ساخته شده اند که از پتانسیل بالایی جذب مخاطب بر خوردار هستند اما در پخش جهانی این آثار موفق نبوده ایم. این آثار می توانند فرصت ارزآوری را فراهم کنند. همچنین به دلیل اینکه هیچ اتفاقی در بخش پخش بین الملل نیفتاده است، فیلمسازان نمی توانند ذائقه مردم جهان را با سینمای ایران همراه کنند

اگر چه این موضوع یعنی حضور زنان به عنوان کارگردان، فیلمنامه نویس پررنگ تر است اما انچنان جدی گرفته نشده است. اگر حمایت های بیشتری فراهم شود، زنان می توانند بهتر در این سینما پرورش یابند.

■ **نگاه فیلمسازان نسبت به مسائل زنان در آثار نمایشی چگونه بوده است. برخی از منتقدان به این آثار، مسائل پیش افتاده ای مثل تفاوت «فمینیسم» و «فمینیست» را نمی دانند و تنها انتقاداتی وارد می کنند. این مسائل چه تاثیری در ساخت این دست از فیلم هادارد؟**

زنان بخشی از جامعه هستند و در آن حضور دارند. نگاه درست به زن بودن «باید مورد توجه قرار گیرد. ما با به دنبال جدا کردن زنان و مردان از یکدیگر نیستیم. مساله اساسی، انسان سالاری است؛ موضوع مرد سالاری و زن سالاری مطرح نیست.

اگر به این مسائل به درستی نگاه کنیم، دیدگاه درست به جامعه تزیق خواهد شد. آموزش درست در جامعه وجود ندارد، حتی برخی از زنان و مردان نسبت به حقوق خود آگاه نیستند. ما به آموزش درست نیاز داریم تا اینکه با جبهه گیری با مسائل برخورد کنیم. ما به عنوان فیلمساز، جامعه خود را دوست داریم و آن را به تصویر می کشیم و خواهان اصلاح آن هستیم. فیلمساز نمی تواند از شرایط جامعه عقب بماند، یک جامعه ممکن است با هدف به جلوبرود یا به حال خود رها شود. فیلمسازان وقتی چند گام از جامعه جلوتر باشند، نسبت به مسائل همدردند.

■ **با توجه به سابقه فعالیت چندین ساله در سینمای ایران و شرایط فعلی که در آن به سر می بریم، آینده این صنعت را چگونه پیش بینی می کنید.**

من همیشه نیمه پر لیوان را می بینم، سعی می کنم با نگاهی مثبت به نیمه خالی لیوان، آن را به نیمه پر تبدیل کنم. به هر حال آینده برای تمامی مردم است؛ همگی باید امیدوار باشیم. دوازده «امید» و «عشق» معنی ومفهوم دارد. آینده جامعه، جوانان، ایران و سینما نیاز به آموزش، امید، آرامش وعشق دارد.

بزرگ هیات داوران را به خود اختصاص داد و «جین کمپبون» نیز برای فیلم «قدرت سنگ» شیر نقره ای بهترین کارگردانی را به خانه برد.

کلوئی ژانو» کارگردان چینی-آمریکایی، «ویرجینیا افیرا» بازیگر فرانسوی، «سینتیا ریبو» بازیگر بریتانیایی، «سارا گادون» بازیگر و تهیه کننده کانادایی، «ساورو کاستانزو» کارگردان ایتالیایی و «انکساندر نانو» مستندساز رومانیایی، دیگر اعضای هیات داوران جشنواره ونیز را تشکیل می دادند.